

# दानिएलको पुस्तक - बयालीस नम्बर

जोड्ने कडिहरू

Jeff Pippenger

2024-01-06

यूहन्ना बप्तिस्मा दिने अगमवक्ता एक जोड्ने कडीका अगमवक्ता थिए।

“अगमवक्ता यूहन्ना यी दुई व्यवस्थाकालहरूबीचको जोड्ने कडी थिए। परमेश्वरका प्रतिनिधिको रूपमा तिनी व्यवस्था र अगमवक्ताहरूको ख्रीष्टिय व्यवस्थाकालसँगको सम्बन्ध देखाउन अगाडि उभिए। तिनी सानो ज्योति थिए, जसको पछि अझ ठूलो ज्योति आउनु थियो। यूहन्नाको मन पवित्र आत्माद्वारा आलोकित गरिएको थियो, ताकि उनले आफ्ना जनतामाथि प्रकाश छर्न सकून्; तर येशूको शिक्षा र उदाहरणबाट निस्केको ज्योतिजस्तो स्पष्ट रूपमा पतित मानवमाथि न त अरू कुनै ज्योति कहिल्यै चम्केको छ, न कहिल्यै चम्कनेछ। ख्रीष्ट र उहाँको कार्य केवल छायामय बलिहरूद्वारा पूर्वप्रतीकित रूपमा अस्पष्टरीत्या मात्र बुझिएको थियो। यूहन्नाले समेत मुक्तिदाताद्वारा प्राप्त हुने भावी, अमर जीवनलाई पूर्णतः बुझेका थिएनन्।” द डिजाएर अफ एजेज, 220.

येशू पनि एक जोड्ने कडीसम्बन्धी अगमवक्ता हुनुहुन्थ्यो।

“ख्रीष्टले पृथ्वीबाट स्वर्गतर्फ जाने बाटो देखाउनुभएको छ। उहाँले यी दुई संसारलाई जोड्ने कडीको कार्य गर्नुहुन्छ। उहाँले परमेश्वरको प्रेम र नम्र अनुग्रह मानिसकहाँ ल्याउनुहुन्छ, र आफ्नै पुण्यद्वारा मानिसलाई परमेश्वरको मेलमिलापसँग भेट गर्न माथि उठाउनुहुन्छ। ख्रीष्ट नै बाटो, सत्य, र जीवन हुनुहुन्छ। पवित्रता र धार्मिकताको मार्गमा दुःख सहँदै र बिस्तारै, एक-एक कदम अगाडि बढ्दै, माथितिर उक्लँदै उहाँलाई पछ्याउनु कठिन परिश्रमको काम हो। तर ख्रीष्टले दिव्य जीवनमा अगाडि बढाइने हरेक कदममा नयाँ स्फूर्ति र ईश्वरीय शक्ति प्रदान गर्न पर्याप्त व्यवस्था गर्नुभएको छ। यही त्यो ज्ञान र अनुभव हो, जसको कार्यालयमा काम गर्ने सबैले चाहना राख्छन्, र अनिवार्य रूपमा पाउनेपर्छ; नत्र तिनीहरूले दिनहुँ ख्रीष्टको कार्यमाथि निन्दा ल्याइरहन्छन्।” टेस्टिमोनीज, खण्ड ३, १९३।

यूहन्ना बप्तिस्मा दिने व्यक्तिको भविष्यवाणीसम्बन्धी कार्यमा पार्थिव पवित्रस्थानको व्यवस्थालाई स्वर्गीय पवित्रस्थानसँग जोड्ने कार्य पनि समावेश थियो। यूहन्नाले येशूलाई पहिलो पटक देख्दा उनले बोलेका पहिलो शब्दहरू यिनै थिए:

भोलिपल्ट यूहन्नाले येशूलाई आफूतिर आइरहनुभएको देखे र भने, हेर, परमेश्वरको थुमा, जसले संसारको पाप उठाइ लैजानुहुन्छ। यूहन्ना १:२९।

तर यद्यपि यूहन्नाले प्राचीन इसाएलबाट आत्मिक इसाएलतर्फको संक्रमण पहिचान गर्नुपर्ने थियो, तैपनि त्यस संक्रमणबारे उनको बुझाइ सीमित थियो।

ख्रीष्टले यूहन्नाको समर्थनमा भन्नुभयो, “तर तिमीहरू के हेर्न बाहिर गयौ? के एक अगमवक्ता? हो, म तिमीहरूलाई भन्छु, अगमवक्ताभन्दा पनि बढ्ता।” यूहन्ना केवल भविष्यका घटनाहरूको पूर्वकथन गर्ने अगमवक्ता मात्र थिएनन्, तर उनी प्रतिज्ञाका सन्तान थिए, जन्मदेखि नै पवित्र आत्माले परिपूर्ण, र ख्रीष्टलाई ग्रहण गर्न एक जातिलाई तयार पार्ने सुधारकको रूपमा एउटा विशेष कार्य सम्पन्न गर्न परमेश्वरद्वारा नियुक्त गरिएका थिए। अगमवक्ता यूहन्ना ती दुई व्यवस्थाकालहरूबीचको जोड्ने कडी थिए।

यहूदीहरूको धर्म, तिनीहरू परमेश्वरबाट टाढा गएको परिणामस्वरूप, प्रायः कर्मकाण्डमै सीमित भएको थियो। यूहन्ना सानो ज्योति थियो, जसको पछि अझ ठूलो ज्योति आउनु थियो। उसले जनताको आफ्ना परम्पराहरूप्रतिको भरोसालाई हल्लाउनुपर्ने थियो, र तिनीहरूका पापहरू तिनीहरूकै स्मरणमा ल्याउनुपर्ने थियो,

अनि तिनीहरूलाई पश्चात्तापतर्फ डोच्याउनुपर्ने थियो; ताकि तिनीहरू ख्रीष्टको कार्यको कदर गर्न तयार होऊन्। परमेश्वरले प्रेरणाद्वारा यूहन्नासँग संवाद गर्नुभयो, अगमवक्तालाई ज्योतिर्मय तुल्याउँदै, ताकि उसले सत्यनिष्ठ यहूदीहरूका मनबाट अन्धविश्वास र अन्धकार हटाओस्, जुन पुस्तौंदेखि झूटा शिक्षाहरूद्वारा तिनीहरूमाथि जम्दै आएको थियो।

“येशूको पछि लागेको, उहाँका आश्चर्यकर्महरू देखेको, र उहाँका दिव्य शिक्षोपदेशहरू सुनेको, तथा उहाँका ओठबाट निस्केका सान्त्वनादायी वचनहरू श्रवण गरेको सबैभन्दा सानो चेलासमेत योहन बप्तिस्मादाताभन्दा बढी विशेषाधिकारप्राप्त थियो, किनकि त्यससँग अझ स्पष्ट ज्योति थियो। संसारको ज्योति हुनुहुने उहाँद्वारा सञ्चारित भएको ज्योति बाहेक, पापी, पतित मानिसको बुद्धिमाथि अरु कुनै ज्योति न त चम्केको छ, न त कहिल्यै चम्कनेछ। ख्रीष्ट र उहाँको मिशन छायामय बलिदानहरूद्वारा केवल अस्पष्ट रूपमै बुझिएको थियो। यहाँसम्म कि योहनले पनि ख्रीष्टको राज्य यरूशलेममा हुनेछ, र उहाँले एउटा लौकिक राज्य स्थापना गर्नुहुनेछ, जसका प्रजाहरू पवित्र हुनेछन्, भनी सोच्थे।” Review and Herald, April 8, 1873.

प्रेरित पावल पनि एक जोड्ने कडीका अगमवक्ता थिए, जसले शाब्दिक अवस्थाबाट आत्मिकतर्फको रूपान्तरणका अगमवाणीसम्बन्धी प्रयोगहरू पहिचान गर्नुपर्ने थियो। उनले बुझे कि शाब्दिक यरूशलेम अब अगमवाणीको यरूशलेम रहेन, किनकि त्यो त्यसबेला स्वर्गीय यरूशलेमतर्फ रूपान्तरित भइसकेको थियो।

किनकि यो हागर अरेबियामा भएको सीनै पर्वत हो, र अहिलेको यरूशलेमसँग मेल खान्छ; अनि त्यो आफ्ना सन्तानहरूसँगै दासत्वमा छ। तर माथिको यरूशलेम स्वतन्त्र छ, र त्यो हामी सबैकी आमा हो। गलाती 4:25, 26.

हामीले विचार गरिरहेको 2 थिस्सलोनिकी अध्याय दुईमा, पावलले शाब्दिक अन्यजातीय रोम नै त्यो शक्ति थियो जसले सन् 538 सम्म आत्मिक पोपीय रोमलाई सिंहासनमा आरोहण गर्नबाट रोकेको थियो भनी पहिचान गरे। उक्त अध्यायमा उनले यो पनि पहिचान गरे कि परमेश्वरको मन्दिरमा बसेको “पापको मानिस” त्यही “राजा” थियो जसलाई दानियलले अध्याय एघार, पद छत्तीसमा पहिचान गरेका थिए। दानियल अध्याय एघारका अन्तिम छ पदहरूमा रहेको “उत्तरको राजा” पोपतन्त्र हो भन्ने प्रमाण, सन् 1989 मा भएको ज्ञानको वृद्धिदेखि Future for America ले प्रयोग गरेको सत्यको रूपरेखा स्थापित गर्ने प्रमुख कुञ्जी बन्यो।

उही अध्यायमा पावलले पोपसत्ताको उदयलाई रोकिराख्ने मूर्तिपूजक रोमको कार्यलाई चिन्हित गरे, त्यो समयसम्म जब मूर्तिपूजक रोम हटाइने थियो, र यसरी उनले दानियलको पुस्तकमा उल्लिखित “दैनिक” भनेको मूर्तिपूजक रोम नै हो भनी चिन्हित गरे। यही सत्य १७९८ मा ज्ञानको वृद्धिलाई उत्पन्न गर्ने सत्यको रूपरेखा स्थापित गर्ने मुख्य कुञ्जी बन्यो।

विलियम मिलरको इतिहासमा, फिलाडेल्फियाली आन्दोलनबाट लाओदिकीयाली आन्दोलनतर्फको संक्रमण हुन लागेका बेला त्यो सन्देश घोषणा गरिएको थियो। फ्युचर फर अमेरिका को इतिहासमा, लाओदिकीयाली आन्दोलनबाट फिलाडेल्फियाली आन्दोलनतर्फको संक्रमण अहिले भइरहेको छ।

२ थिस्सलोनिकीमा पावलले प्रस्तुत गर्नुभएको त्यो सत्य—जसले शाब्दिक मूर्तिपूजक रोमबाट आत्मिक पोपसत्तात्मक रोममा भएको संक्रमणलाई पहिचान गर्‍यो—मिलरको भविष्यवाणीसम्बन्धी समझको ढाँचा बन्यो। यूहन्ना बप्तिस्मा दिने र पावल, दुवैलाई शाब्दिकबाट आत्मिकतर्फको संक्रमण स्पष्ट पार्न उठाइयो। विलियम मिलर यूहन्ना बप्तिस्मा दिने द्वारा पूर्वछायित थिए, र उनको कार्यमा मूर्तिपूजक तथा पोपसत्तात्मक रोमको सम्बन्ध र संक्रमणलाई—त्यही संक्रमणलाई, जसलाई पहिचान गर्न यूहन्ना उठाइएका थिए—चिन्ने कुरा अत्यावश्यक थियो।

दानिएलको पुस्तकमा “दैनिक” का पाँचवटा सन्दर्भहरू छन्, र ती सधैं पोपसत्ताको प्रतीकभन्दा अघि आउँछन्। हामीले विचार गरिरहेको भविष्यवाणीगत संक्रमणको सन्दर्भमा, ती सबै पाँच सन्दर्भहरूले शाब्दिक रोमबाट आत्मिक रोममा हुने संक्रमणलाई समेट्छन्। दानिएलको पुस्तकमा “दैनिक” हबकूकका दुई पट्टिकाहरूमा प्रस्तुत गरिएका सत्यहरूमध्ये एक हो, र त्यसकारण यो रक्षा गरिनुपर्ने एक आधारभूत सत्य हो; यस्तो सत्य, जो अन्ततः झूटा तथा

नक्कली बहुमूल्य पत्थरहरू र सिक्काहरूले ढाकिने थियो। दुई पवित्र चार्टहरूमा प्रस्तुत गरिएको प्रत्येक सत्यका लागि एलेन ह्वाइटका लेखनहरूभित्र प्रत्यक्ष प्रेरित अनुमोदनहरू हुनु कुनै संयोग होइन। कुनै पनि आधारभूत सत्यलाई (“दैनिक” सहित) अस्वीकार गर्नु भनेको एकैसाथ भविष्यवाणीको आत्माको अधिकारलाई अस्वीकार गर्नु हो।

“त्यसपछि मैले ‘डेली’ सम्बन्धमा यो देखें कि ‘बलिदान’ भन्ने शब्द मानिसको बुद्धिद्वारा थपिएको थियो, र त्यो मूल पाठको भाग होइन; अनि प्रभुले न्यायको घडीको पुकार दिनेहरूलाई यसको सही दृष्टिकोण दिनुभयो। 1844 भन्दा अघि, जब एकता विद्यमान थियो, प्रायः सबैजना ‘डेली’ सम्बन्धी सही दृष्टिकोणमा एकताबद्ध थिए; तर 1844 पछि, भ्रमको अवस्थामा, अन्य दृष्टिकोणहरू अंगालिएका छन्, र त्यसको पछि अन्धकार र भ्रम आएको छ।” Review and Herald, November 1, 1850.

जिनले “न्यायको घडीको पुकार” दिए, तिनीहरूले “the daily” लाई मूर्तिपूजकत्व, र/अथवा मूर्तिपूजक रोमको प्रतीकको रूपमा बुझे। तिनीहरूको बुझाइमा यो तथ्य पनि समावेश थियो कि “sacrifice” भन्ने शब्द दानियलको त्यस खण्डमा पर्दैन, जहाँ त्यो King James Bible का अनुवादकहरूले (मानवीय बुद्धिद्वारा) थपेका थिए। अग्रजहरूको बुझाइमा यो पनि समावेश थियो कि “the daily” सधैं पापीय शक्तिका दुई प्रतीकमध्ये एउटासँग सम्बन्धित रूपमा प्रस्तुत गरिएको थियो, र मूर्तिपूजकत्व (“the daily”) सधैं पापीय प्रतीकभन्दा अघि आउँथ्यो। तिनीहरू सधैं भविष्यवाणीको इतिहासमा प्रवेश गरेको क्रमअनुसार नै पहिचान गरिन्थे। दानियल र प्रकाशका पुस्तकहरू मूर्तिपूजकत्व पापीयताभन्दा अघि आउने ऐतिहासिक क्रमबाट कहिल्यै विचलित हुँदैनन्, र जब प्रकाशको पुस्तकले झूटा अगमवक्ताको तेस्रो उजाड पार्ने शक्तिलाई परिचय गराउँछ, त्यो क्रम सधैं कायम राखिन्छ।

कूसको कालखण्डमा भविष्यवाणीका शाब्दिक कुराहरू आत्मिकतर्फ रूपान्तरित भए भन्ने पावलको शिक्षाबिना, यूहन्नाबाहेक सबै सुसमाचारहरूमा पाइने यरूशलेमको विनाशसम्बन्धी ख्रीष्टको भविष्यवाणीसँग एउटा दुविधा उत्पन्न हुन्छ। दानियलको पुस्तकमा “दैनिक” सँग सम्बन्धित पोपतन्त्रका दुई प्रतीकहरू उजाड पार्ने घृणित वस्तु र उजाड पार्ने अपराध हुन्। ती दुई प्रतीकहरूले पशुको छाप (घृणित वस्तु) र पशुको प्रतिमा (अपराध) लाई प्रतिनिधित्व गर्छन्।

पापसीले विधर्मी ठहराएकाहरूको हत्या गर्न सक्ने बनाउने अपराध भनेको मण्डली र राज्यको संयोजन हो, जहाँ त्यस सम्बन्धमा मण्डलीले नियन्त्रण राख्दछ। यसरी, दानियलले पापसीय पशुको प्रतिमा भएको मण्डली र राज्यको संयोजनलाई उजाड पार्ने अपराधको रूपमा प्रस्तुत गर्दछ। बाइबलले मूर्तिपूजालाई घृणित वस्तु भनी चिन्हित गर्दछ, र पापसीय शक्तिको सम्पूर्ण मूर्तिपूजा त्यसको मूर्तिमय सब्बाथद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जसलाई यूहन्नाले पशुको छाप भन्छन्, र दानियलले उजाड पार्ने घृणित वस्तु भन्छन्।

तिनमध्येका एउटाबाट एउटा सानो सिङ निस्क्यो, जो दक्षिणतर्फ, पूर्वतर्फ, र रमणीय देशतर्फ अत्यन्तै ठूलो हुँदै गयो। अनि त्यो स्वर्गको सेनासम्मै महान् भयो; र त्यसले सेनामध्येका केहीलाई र ताराहरूमध्येका केहीलाई भूमिमा खसाल्यो, र तिनीहरूलाई कुल्च्यो। हो, त्यसले आफूलाई सेनाका प्रधानसम्मै महान् तुल्यायो, र त्यसद्वारा नित्य बलिदान हटाइयो, अनि उहाँको पवित्रस्थानको स्थान भत्काइयो। अनि अपराधको कारण नित्य बलिदानको विरुद्धमा एउटा सेना त्यसलाई दिइयो, र त्यसले सत्यलाई भूमिमा फ्याँकिदियो; र त्यसले कार्य गर्‍यो, अनि सफल भयो। दानिएल 8:9-12।

यी पदहरूको हामी अर्को लेखमा अझ विस्तृत रूपमा विचार गर्नेछौं, तर एघारौँ पदमा ख्रीष्टको विरुद्ध आफूलाई महान् बनाउने शक्ति मूर्तिपूजक रोम थियो, जब तिनीहरूले उहाँको जन्मकै बेला उहाँलाई मार्न प्रयास गरे, र अन्ततः कूसमा त्यसै गरे। पदले भन्छ कि “त्यसद्वारा” (मूर्तिपूजक रोमद्वारा) “नित्य कुरा हटाइयो।” “हटाइयो” भनेर अनुवाद गरिएको हिब्रू शब्द “रुम” हो, र यसको अर्थ “उठाउनु र उच्च पार्नु” हुन्छ। मूर्तिपूजक रोमले मूर्तिपूजाको धर्मलाई उठाउने र उच्च पार्ने थियो, र इतिहासमा तिनीहरूले ठीक त्यही गरे। यही कारणले तिनीहरूलाई “मूर्तिपूजक” रोम भनिन्छ।

अर्को पदले यो पहिचान गराउँछ कि पोपसत्तात्मक रोमलाई “नित्य” (मूर्तिपूजा) को विरोधमा, अथवा त्यसलाई जित्नका लागि, एउटा “सेना” (सैनिक शक्ति) दिइयो। यो पनि इतिहासको तथ्य हो, किनकि पोपसत्ताद्वारा—यद्यपि

उसका आफ्नै सेना कहिल्यै थिएनन्—आफ्नो सत्तारोहणमा लगाइएको अवरोधलाई पराजित गर्न सैनिक शक्ति प्रयोग गरियो। त्यो शक्ति मूर्तिपूजक रोमबाट आयो। उसले प्रयोग गरेको सैनिक शक्ति “अपराध” द्वारा उसलाई दिइयो, किनकि सन् ५३८ मा उसलाई सिंहासनमा स्थापित गर्ने राजाहरूका सेनामाथि नियन्त्रण गर्न उसलाई सक्षम तुल्याउने अपराध भनेको मण्डली र राज्यको गठबन्धनको अपराध थियो। पहिलो, पद एघारमा मूर्तिपूजक रोमलाई सम्बोधन गरिएको छ, जसद्वारा विद्यार्थीलाई यो जानकारी दिइन्छ कि मूर्तिपूजक रोम ख्रीष्टको विरुद्ध खडा हुनेथियो, र त्यसले मूर्तिपूजाको धर्मलाई उच्च पार्नेथियो।

अर्को पदले मण्डली र राज्यको संयोगको त्यस अपराधलाई वर्णन गर्दछ, जसले पापसीलाई तिनको विरुद्ध मूर्तिपूजक रोमले प्रयोग गर्दै आएको रोकटोकलाई जित्न र हटाउन अनुमति दियो। इतिहासले ती दुवै पदहरूको प्रयोगलाई समर्थन गर्दछ। “दैनिक” ले या त मूर्तिपूजक रोमलाई—ख्रीष्टको विरुद्ध उभिएको शक्तिलाई—जनाउँछ, अथवा मूर्तिपूजक रोमद्वारा उच्च पारिएको मूर्तिपूजक धर्मलाई जनाउँछ। त्यसपछि “दैनिक” को प्रतीकलाई पापसीले पछ्याउँछ, किनकि यसले मण्डली र राज्यको त्यो अपराधलाई पहिचान गराउँछ, जसले आफ्नो घृणित काम गर्नका लागि पापसीलाई सेना सहित सामर्थ्य प्रदान गर्दछ। दानियलद्वारा “दैनिक” को तेस्रो प्रयोग त्यो प्रश्न हो, जसले त्यो उत्तर उत्पन्न गर्दछ, जुन एडभेन्टवादको केन्द्रीय स्तम्भ हो।

त्यसपछि मैले एक जना पवित्र जन बोल्दै गरेको सुनें, र बोल्ने त्यही निश्चित पवित्र जनलाई अर्का एक पवित्र जनले भने, “नित्य बलिदान, उजाड पार्ने अपराध, र पवित्रस्थान तथा सेनादल दुवैलाई पैतालामुनि कुल्चिन दिइने विषयको यो दर्शन कति समयसम्म रहनेछ?” दानियल ८:१३.

यस पदमा दर्शन कति समयसम्म रहनेछ भन्ने प्रश्न सोधिएको छ; यसरी समयावधिलाई जनाउने उत्तर मागिएको हो, समयको कुनै एक बिन्दुलाई होइन। प्रश्न दर्शन कुन मितिमा पूरा हुनेछ भन्ने विषयमा होइन, तर दर्शनको अवधि कति हो भन्ने विषयमा हो। यस पदले “कहिले?” भनेर सोध्दैन; यसले “कति समयसम्म?” भनेर सोध्छ। यो दर्शन मूर्तिपूजकत्वका उजाड पार्ने शक्तिहरूको विषयमा हो, जसलाई “नित्य” को रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र पोपवादको विषयमा हो, जसलाई पोपतन्त्रको अपराधद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जुन त्यसले पृथ्वीका राजाहरूसित व्यभिचार गर्दा सम्पन्न हुन्छ। मूर्तिपूजकत्वपछि पोपवादका यी दुई उजाड पार्ने शक्तिहरूले “सात समय” को अवधिसम्म पवित्रस्थान र सेनालाई कुल्चीमिल्ची पार्ने थिए।

यो कुरा चिन्नु महत्त्वपूर्ण छ कि बाबेलको समयदेखि आरम्भ भएको, र ईस्वी सन् ७० मा मूर्तिपूजक रोमद्वारा यरूशलेमको विनाशसम्म निरन्तर चलेको वास्तविक पवित्रस्थानको कुल्चाइँ, इतिहासको आरम्भदेखि अन्त्यसम्म मूर्तिपूजक शक्तिहरूद्वारै गरियो। यसरी, बहुवचनमा रहेका वास्तविक मूर्तिपूजकताले वास्तविक पवित्रस्थान र वास्तविक सेनालाई (परमेश्वरका जनहरूलाई) कुल्चे। तर आत्मिक रोमले आत्मिक यरूशलेम र आत्मिक इसाएललाई कुल्च्यो।

तर मन्दिरबाहिरको आँगनलाई छाडिदेऊ, र त्यसलाई नाप नगर; किनकि त्यो अन्यजातिहरूलाई दिइएको छ; र तिनीहरूले पवित्र सहरलाई बयालीस महिनासम्म कुल्चनेछन्। अनि म मेरा दुई साक्षीहरूलाई शक्ति दिनेछु, र तिनीहरूले टाटका लुगा लगाई एक हजार दुई सय साठी दिनसम्म अगमवाणी गर्नेछन्। प्रकाश ११:२, ३।

बप्तिस्मा दिने यूहन्ना एक जोड्ने कडीका अगमवक्ता थिए, जसले आफ्नो कार्यको पूर्णता नजानीकनै पार्थिव पवित्रस्थानबाट स्वर्गीय पवित्रस्थानतर्फको व्यवस्थागत परिवर्तनलाई चिन्हित गरे। पावल पनि एक जोड्ने कडीका अगमवक्ता थिए, जसले शाब्दिक इसाएल (सेना) बाट आत्मिक इसाएलतर्फको व्यवस्थागत परिवर्तनलाई चिन्हित गरे। बयालीस महिनासम्म कुल्चिएको यरूशलेम आत्मिक यरूशलेम थियो।

“यहाँ उल्लिखित अवधिहरू—‘बयालीस महिना,’ र ‘एक हजार दुई सय साठी दिन’—एउटै हुन्; दुवैले समान रूपमा त्यस समयलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जस अवधिमा ख्रीष्टको मण्डलीले रोमबाट उत्पीडन सहनुपर्ने थियो। पोपीय सर्वोच्चताका १२६० वर्ष सन् ५३८ मा आरम्भ भए, र त्यसकारण १७९८ मा समाप्त हुनेथिए। त्यस समयमा एक फ्रान्सेली सेनाले रोममा प्रवेश गर्‍यो र पोपलाई बन्दी बनायो, र उनी निर्वासनमा मरे। यद्यपि त्यसको

केही समयपछि नयाँ पोप चुनिए, पोपीय पदानुक्रमले त्यसअघि आफूसँग रहेको शक्ति फेरि कहिल्यै प्रयोग गर्न सकेको छैन।” The Great Controversy, 266.

पावलले पहिचान गरे कि क्रूसको इतिहासमा घटित भएको संक्रमणको समयमा, “माथि रहेको” आत्मिक यरूशलेम परमेश्वरले आफ्नो नाम राख्न चुनोट गर्नुभएको सहर बन्यो, र शाब्दिक यरूशलेम बाइबलीय भविष्यवाणीको यरूशलेम रहन छोड्यो।

किनकि यो अगर अरबमा रहेको सीनै पर्वत हो, र अहिलेको यरूशलेमसँग मिल्दोजुल्दो छ; र त्यो आफ्ना सन्तानहरूसित दासत्वमा छ। तर माथिको यरूशलेम स्वतन्त्र छ, जो हामी सबैकी आमा हो। गलाती 4:25, 26।

यस सत्यलाई सही रूपमा बुझ्नु अत्यावश्यक छ, र बाइबलीय भविष्यवाणीको प्रतीकको रूपमा शब्दशः यरूशलेमको गलत प्रयोग रोमका पोप नै ख्रीष्टविरोधी हुन् भन्ने सत्यलाई कमजोर पार्न जेसुइटहरूले सिर्जना गरेको छलको एक अंश हो। त्यस झूटा शिक्षाले पतित प्रोटेस्टेन्टवादभित्र यस्तो विश्वास उत्पन्न गर्छ, जसले गर्दा उनीहरूले आधुनिक यहूदी राष्ट्र इस्राएललाई भविष्यवाणीको प्रतीकको रूपमा गलत ढङ्गले हेर्न पुग्छन्। क्रूसको समयमा शब्दशः यरूशलेम परमेश्वरको यरूशलेम रहन छोड्यो।

“यरूशलेमको सहर अब उप्रान्त पवित्र स्थान होइन। ख्रीष्टलाई अस्वीकार गरिनु र क्रूसीकृत गरिनुका कारण परमेश्वरको श्राप त्यसमाथि परेको छ। दोषको अँध्यारो कलङ्क त्यसमाथि रहेको छ, र स्वर्गका शुद्ध पार्ने अग्निद्वारा शुद्ध नपारिएसम्म त्यो फेरि कहिल्यै पवित्र स्थान हुनेछैन। जब पापद्वारा श्रापित यो पृथ्वी पापका हरेक दागबाट शुद्ध पारिने समय आउँछ, तब ख्रीष्ट फेरि जैतून पर्वतमाथि उभिनुहुनेछ। उहाँका चरण त्यसमाथि टेक्दा, त्यो दुई भागमा विभाजित हुनेछ, र परमेश्वरको सहरका लागि तयार पारिएको एउटा विशाल समथर भूमि बनेछ।”

Review and Herald, July 30, 1901.

जब हामी संसारको अन्त्यसम्बन्धी ख्रीष्टको भविष्यवाणीलाई विचार गर्छौं, तब शाब्दिक यरूशलेम र आत्मिक यरूशलेमबीचको भिन्नताको सान्दर्भिकतालाई सम्बोधन गरिनेछ। दानिएलले “नित्य” लाई पहिचान गर्ने चौथो पटक अध्याय एघारमा छ।

र उसका पक्षमा सेनाहरू खडा हुनेछन्, र तिनीहरूले शक्तिको पवित्रस्थानलाई अशुद्ध पार्नेछन्, र निरन्तर बलिदान हटाइदिनेछन्, र उजाड पार्ने घृणित वस्तु स्थापित गर्नेछन्। दानियल ११:३१।

यस पदले सन् ५३८ मा मूर्तिपूजक रोमले पापतन्त्रलाई पृथ्वीको सिंहासनमा स्थापित गराउने कार्यलाई पहिचान गरिरहेको छ। “भुजाहरू” ले मूर्तिपूजक रोमको त्यस सैन्य शक्तिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसले सन् ४९६ मा प्रयाङ्कहरूको राजा क्लोभिसदेखि पापतन्त्रको पक्षमा उभिन थाल्यो। क्लोभिसपश्चात् विभिन्न युरोपेली राजाहरूले पापतन्त्रको स्थापना गराउन कार्य गरे, तर यो पदले ती युरोपेली राजाहरू (भुजाहरू) ले पापतन्त्रका लागि गरेका चारवटा कार्यहरूलाई पहिचान गरिरहेको छ, जब तिनीहरूले टायरकी वेश्याको साथमा चर्च र राज्यको गठबन्धन गठन गरेर अपराध गरे।

जब तिनीहरूले पोपसत्ताको पक्ष लिए, तब तिनीहरूले “अपवित्र” पारे वा नष्ट गरे रोम नगरलाई, जुन मूर्तिपूजक रोम र पोपसत्तात्मक रोम दुवैको शक्तिको प्रतीक थियो। यस पदको अपवित्रीकरण वर्षौंभरि पटक-पटक कार्यान्वित भयो, किनकि रोम नगर निरन्तर सैनिक आक्रमणहरूको अधीनमा ल्याइयो। ती युरोपेली राजाहरू (ती बाहुहरू) ले “दैनिक” लाई पनि “हटाउने” थिए। यस पदमा “हटाउने” भनेर अनुवाद गरिएको हिब्रू शब्द अध्याय आठमा जस्तो “rum” होइन। यस पदमा “हटाउने” भनेर अनुवाद गरिएको शब्द “sur” हो, र यसको अर्थ हटाउनु हो। युरोपेली राजाहरूका ती बाहुहरूले सन् 508 मा पोपसत्ताको उदयको विरोध गर्ने मूर्तिपूजक प्रतिरोधलाई हटाउने थिए। त्यसपछि सन् 538 मा, ती बाहुहरूले पोपसत्तालाई पृथ्वीको सिंहासनमा स्थापित गर्ने थिए। त्यसपछि, सोही वर्ष Orléans को परिषद्मा, पोपसत्ताले आइतबारको व्यवस्था कार्यान्वयन गर्यो।

आराधनाको दिनको रूपमा आइतबारलाई सिस्टर ह्याइटले “मूर्ति” विश्रामदिन भन्नुहुन्छ, र मूर्तिपूजा “घृणित वस्तु” भन्ने शब्दको सिद्ध बाइबलीय परिभाषा हो। सन् ५३८ मा, मूर्तिपूजक रोमका बाहुहरूले उजाड पार्ने घृणित वस्तु स्थापित गरे।

“जस-जसले मूर्तिसमान सब्बाथ, अर्थात् त्यो दिन जसलाई परमेश्वरले आशीर्वाद दिनुभएको छैन, उच्च पार्नेछ र पूजा गर्नेछ, तिनले आफ्नो परमेश्वर-प्रदत्त क्षमताको सम्पूर्ण शक्तिसहित, जसलाई तिनले दुरुपयोग गरी गलत प्रयोजनमा लगाएका छन्, शैतान र उसका दूतहरूलाई सहायता गर्छन्। अर्को आत्माद्वारा प्रेरित भई, जसले तिनीहरूको विवेक-शक्तिलाई अन्धो बनाउँछ, तिनीहरूले यो देख्न सक्दैनन् कि आइतबारको उच्चीकरण पूर्णतः क्याथोलिक मण्डलीकै स्थापना हो।” Selected Messages, book 3, 423.

भविष्यवाणी र इतिहासले हामीले भर्खरै एकतीसौं पदका लागि पहिचान गरेको प्रयोगलाई समर्थन गर्छन्। जब हामी भन्छौं कि भविष्यवाणीले यस प्रयोगलाई समर्थन गर्छ, तब हाम्रो अभिप्राय यो हो कि यिनै तथ्यहरूलाई सम्बोधन गर्ने अन्य भविष्यवाणीहरू पनि छन्, यद्यपि यस समयमा तिनीहरूलाई यस छलफलमा समावेश गरिएको छैन। दानियलले “the daily” को प्रयोग गरेको पाँचौं र अन्तिम स्थान बाह्रौं अध्यायमा पाइन्छ।

रोजको बलिदान हटाइने समयदेखि, र उजाड पार्ने घृणित वस्तु स्थापित गरिने समयसम्म, एक हजार दुई सय नब्बे दिन हुनेछन्। धन्य हो त्यो, जसले प्रतीक्षा गर्छ र एक हजार तीन सय पैंतीस दिनसम्म पुग्छ। दानियल 12:11, 12.

भविष्यवाणी र इतिहासले यस कुरालाई पुष्टि गर्छन् कि सन् 508 मा पोपसत्ताको उदयप्रतिको प्रतिरोध मूलतः अन्त्य भयो, जब दानिएल अध्याय 7 ले पहिचान गरेअनुसार तीन भौगोलिक अवरोधहरूमध्ये अन्तिम (गोथहरू) उखेलियो।

मैले ती सीडहरूलाई विचार गरिरहेँ, र हेर, तिनीहरूका बीचबाट अर्को एउटा सानो सीड उठ्यो, जसको सामु पहिलेका सीडहरूमध्ये तीनवटा जरा समेत उखेलिए; र हेर, त्यस सीडमा मानिसका आँखाजस्तै आँखाहरू थिए, र ठूला-ठूला कुरा बोल्ने एउटा मुख थियो। दानिएल 7:8.

हटाइएका ती तीन सिडहरू ती दुई पवित्र पाटीहरूमा चित्रित गरिएका छन्, र जब ती तीन भौगोलिक बाधाहरूमध्ये तेस्रो सन् 508 मा रोम नगरबाट हटाइयो, तब पोपसत्ताको उदयविरुद्धको प्रतिरोध हटाइयो। पद एघारमा उल्लिखित स्थापना-कार्यले 508 र 538 बीचका तीस वर्षलाई जनाउँछ। यसले ती तीस वर्षलाई चिन्हित गर्दछ, जसमा परमेश्वरको मन्दिरमा पापको मानिसलाई स्थापित गर्ने तयारी पूरा गरियो।

“हटाइयो” भनेर अनुवाद गरिएको शब्द “सूर” पनि हो, जसको अर्थ हटाउनु हो; र 508 मा, पापसत्ताको उदयको विरुद्धमा रहेको प्रतिरोध हटाइयो (हटाइयो)। त्यस मितिदेखि, एक हजार दुई सय नब्बे वर्षले तपाईंलाई 1798 सम्म, अर्थात् पापसत्ताको घातक घाउसम्म पुऱ्याउँछ। एक हजार तीन सय पैंतीस दिनले तपाईंलाई पहिलो निराशासम्म, र सन् 1843 को वर्षको एकदम अन्त्यमा ढिलाइको समयको आरम्भसम्म पुऱ्याउँछ। यस पदले 1843 सम्म “आउँछ” भन्नेहरूलाई आशिषको प्रतिज्ञा गर्दछ। “आउँछ” भन्ने शब्दको अर्थ छुनु हो। 1844 को पहिलो दिनले पहिलो निराशालाई चिन्हित गर्छ, तर 1843 को अन्तिम दिनले 1844 को पहिलो क्षणलाई छुन्छ। एक वर्षको अन्तिम दिनले त्यसपछिको वर्षको पहिलो दिनलाई छुन्छ। त्यस मितिसँग सम्बन्धित आशिष इतिहास र भविष्यवाणी दुवैले पुष्टि गरेका छन्।

हामी अर्को लेखमा आधारभूत सत्यको रूपमा “the daily” को महत्त्वसम्बन्धी हाम्रो विचारलाई निरन्तरता दिनेछौं।

१८४०-१८४४ सम्म दिइएका सबै सन्देशहरू अहिले प्रभावशाली रूपमा प्रस्तुत गरिनुपर्छ, किनकि धेरै मानिसहरूले आफ्नो दिशा गुमाएका छन्। यी सन्देशहरू सबै मण्डलीहरूमा पुगनुपर्छ।

“ख्रीष्टले भन्नुभयो, ‘तिमीहरूका आँखाहरू धन्य छन्, किनकि तिनले देख्छन्; र तिमीहरूका कानहरू, किनकि तिनले सुन्छन्। किनकि म तिमीहरूलाई साँच्चै भन्दछु, धेरै अगमवक्ताहरू र धर्मी मानिसहरूले तिमीहरूले देख्ने

ती कुराहरू देख्न चाहना गरेका थिए, तर तिनीहरूले देखेनन्; अनि तिमीहरूले सुन्ने ती कुराहरू सुन्न चाहना गरेका थिए, तर तिनीहरूले सुनेनन्' [Matthew 13:16, 17]। ती आँखाहरू धन्य हुन्, जसले 1843 र 1844 मा देखिएका कुराहरू देखे।”

“सन्देश दिइयो। अनि सन्देशलाई पुनः दोहोर्‍याउन कुनै ढिलाइ हुनुहुँदैन, किनकि समयका चिन्हहरू पूरा हुँदैछन्; समापनको कार्य अवश्य सम्पन्न गरिनुपर्छ। छोटो समयमा एउटा महान् कार्य सम्पन्न हुनेछ। चाँडै परमेश्वरको नियुक्तिअनुसार एउटा सन्देश दिइनेछ, जो प्रबल पुकारमा विकसित हुनेछ। त्यसपछि दानियल आफ्नो भागमा उभिनेछ, आफ्नो साक्ष्य दिन।” Manuscript Releases, volume 21, 437.